

[Gudms.]

godt tænkes, at man kunne bemande Randers kommende byret på en sådan måde, at man, hvad enten man skal have tre eller fire dommere med supplement af en dommerfuldmægtig eller to til mere eller mindre fast konstitution, kunne klare sig uden denne overbygning, som dette også at skulle have en præsident betyder. Jeg synes, vi bør drøfte denne problemstilling nærmere under udvalgsbehandlingen. Med sine 117.000 indbyggere er Randers nøjagtig lige så stor som Ålborgs nuværende retskreds, og i Ålborg har vi dog klaret det helt godt med tre dommere og en ikke overdreven anvendelse af fuldmægtigkonstitution.

Jeg vil derefter gå over til at omtale politikredsene. Også her vil jeg gerne se lidt på principperne, således som de udførligt er formuleret i betænkningen fra 1971 og mere koncentreret gengivet i bemærkningerne til lovforslaget.

Tankegangen er den, at alle politikredse fremtidig skal have døgnvagt både for ordens- og kriminalpolitiets vedkommende. Kredsene skal have en sådan størrelse, at lokalkendskabet bevares, og heri må vel også ligge, at befolkningen ikke får alt for lange afstande ind til politikontorerne. Endelig er tanken den, hvad jeg synes man skal understrege, at de enkelte politikredse ved løsning af specialopgaver kan arbejde sammen. Det er sådan set et godt udgangspunkt, som der ikke bør være den store uenighed om. Men jeg synes, man er nødt til at kombinere disse synspunkter, sådan at man også må overveje, om man ikke kan klare sig med mindre kredse med en fælles døgnvagtbetjening. Det skulle være muligt, selv om man opretholder mindre politikredse end dem, forslaget går ud på, at sørge for en døgnvagtbetjening fælles for f. eks. to politikredse. Jeg er i høj grad inde på de samme synspunkter, som fru Nathalie Lind før anførte. Der er et betydeligt hensyn at tage til befolkningen ude i de områder, hvor vejene fra de yderste grænser og ind til politihovedkontoret i kredsen efter forslaget vil blive meget lange.

Jeg tror også, det er nødvendigt, at understrege, at skal vi gennemføre synspunkter, der går noget i retning af det, som forslaget går ud på, så må vi være sikre på — hr. Thøstrup var inde på det — at den be-

tjening af bydistrikter med distriktspoliti, som man i de senere år har prøvet at gennemføre, forsøges udvidet, og endvidere, at landpolitiet ikke bliver afsvækket, men tværtimod styrket. Landbetjenten er et meget væsentligt element ude omkring i kommunerne. Derfor bør styrken ikke reduceres, tværtimod, og derfor bør man sørge for, at landbetjentene i så vidt omfang som muligt bliver fri for overflødig kontorarbejde, sådan at de kan virke med det egentlige politimæssige og virke som en kontakt til befolkningen ude omkring i deres distrikter.

Der har ikke i udvalget været uenighed om disse hovedsynspunkter. Men enigheden er altså sluppet op, dengang man skulle overføre tankerne på det konkrete plan og trække de fremtidige grænser for politikredsene. At de nuværende 72 skulle skæres ned, var vel så nogenlunde givet. Men om det skulle være 48, 53 eller 56 kan være et meget svært skøn, og man kan vel med rimelighed sige: det kan også være et svært skøn, om de ikke skulle være flere, altså et tal mellem de 56 og 72.

Justitsministeren har taget det i og for sig konsekvente standpunkt at placere sig på udvalgsflertallets 48 kredse, og han har jo i det hele taget fulgt udvalget, bortset fra bagatelændringer — det er noget med Sønsø. Men samtidig tilkendegiver ministeren, at han er lydhør over for eventuelle forslag om forbedringer. Jeg er sikker på, at ministeren og udvalget i den kommende tid vil komme til at høre meget fra de berørte områder, og det er jo stort set hele landet, om, hvordan der kan komme forbedringer i dette forslag, og jeg tror også, ministeren i udvalget vil komme til at høre mange forslag i så henseende. Jeg melder mig selv blandt dem — og i min gruppe er der mange, der gør følge — der på flere punkter er mest tiltalt af mindretallets argumentation, altså det, der taler for 56 i stedet for de 48 politikredse. Jeg skal ikke gå i enkeltheder nu, det får vi lejlighed til i udvalget. Jeg vil nøjes med at nævne nogle stednavne som kodeord, og jeg vil sige, at i den orden, jeg nævner dem, har jeg følt mig overbevist om det rigtige i argumentationen fra mindretallets side. Derfor siger jeg: Løgstør, Fåborg eller Assens, Ribe og Varde, Skanderborg eller Odder, Gråsten og Korsør.

Ministeren vil forstå mig, når jeg siger